

Gustavo Corrales Romero en de moderne Cubaanse componisten

Met verschillende van de hedendaagse Cubaanse componisten wiens werken hij ten gehore brengt in zijn programma's heeft Gustavo Corrales Romero een bijzondere band:

Harold Gramatges is hier de meest prominente van geweest. Deze leraar en latere collega van Corrales beleefde een hoogtepunt in het jaar 1997, toen zijn werk bekroond werd met de Spaanse "Tomás Luis de Victoria" prijs voor muziek (Premio Iberoamericano de la Música Tomás Luis de Victoria). Naar aanleiding hiervan werd Corrales speciaal door de componist uitgekozen voor diverse onderdelen van het aan deze prijs gekoppelde eerbetoon, onder andere om deel te nemen aan een reeks concerten, radio en televisie programma's die aan Gramatges werden gewijd; om een ensemble stuk op te nemen voor de CD "Homenaje" en ook om mee te gaan naar Colombia ter presentatie van het werk van Gramatges op het Internationale Festival voor Hedendaagse Muziek tijdens een met groot enthousiasme ontvangen concert. Om dit te bewerkstelligen heeft Corrales zeer nauw met Gramatges samengewerkt op onder andere het "Móvil I" en "Estudio de Contrastes". Met recht mag er dan ook gezegd worden dat de bedoelingen van de componist door Corrales zeer waarheidsgetrouw ten gehore worden gebracht. De aleatorische "Móvil I" is een vast onderdeel van Corrales' workshop 'To hear a painting, To see the music'. "Estudio de Contrastes" maakt onderdeel uit van Corrales' eerst CD Palimpsesto.

Evenals Gramatges was ook **Carlos Fariñas** leraar en later collega van Corrales. Te vermelden valt het feit dat Corrales waarschijnlijk de 3e pianist is geweest die, opnieuw met directe instructie van de componist, op 16 jarige leeftijd diens befaamde tango "Altagracia" in handen kreeg. Verder verzorgde Corrales een eerste opname van de zes "sones" van Fariñas op zijn CD "Palimpsesto". Een ander bijzonder onderdeel van Corrales' repertoire vormen twee onuitgegeven korte werken van Carlos Fariñas uit de laatste etappe van zijn leven, waarvan Corrales' mogelijk de enige is die ze tot zijn beschikking heeft. Deze werken werden voor het eerst op Corrales' tweede CD "Fresco" vereeuwigd naast het genoemde Altagracia.

En dan de jongere generatie, die Corrales ook persoonlijk kent van het Superieur Instituut voor de Kunst (Instituto Superior de Arte) in Havana, waar ze allen hebben gestudeerd. Corrales richt zich vooralsnog op werken van de respectievelijk in de VS en Spanje wonende **Keyla Orozco** en **Eduardo Morales**. Met Orozco heeft Corrales in Cuba en in Nederland meerdere keren samengewerkt aan verschillende (mede) door haar georganiseerde projecten; onder andere op het project "Con to'y la Cáscara" in 2002, de festivals Q-Ba Música en Latijns-Amerikaanse componisten aan 't IJ respectievelijk in 2004 en 2007 en het project "Cuba Goes Tap" in 2015. Ook van haar heeft Corrales een eerste opname verzorgd op de CD Palimpsesto: de compositie "Won't Blue".

Ook genoemd moet worden de in Zwitserland wonende **Yosvani Quintero**. Corrales verzorgde de eerste uitvoering van diens zes "piezas" (stukken) tijdens de 11e editie van het Internationale Festival voor Hedendaagse Muziek in Havana in 1996. Door diverse van zijn tijdgenoten werden er verder speciaal voor Corrales composities geschreven en/of aan hem opgedragen: onder andere door Orozco, Quintero en ook door de in Italië woonachtige **Ailem Carvajal**.

In feite heeft Gustavo Corrales Romero ook met een aantal Latijns-Amerikaanse componisten een speciale band. Hij kent **Juan C. Lampe 'Padú del Caribe'** uit Aruba en **Wim Stadius Muller** uit Curaçao persoonlijk en hij speelt ook een aantal werken van zijn Arubaanse echtgenote **Karen D. Russel de Corrales**. Ook van deze componisten verzorgde Corrales opnames op zijn tweede CD "Fresco".